

Formidabel hemsida! Bra information om viktiga ting. Fina resetips.

I Eksjöartikeln efterlyser Stålhammar uppgifter om Gilbert Hamilton. Ärligt talat verkar det inte vara mycket skrivförmåga i denne Stålhammar. Hans artikel är ju rätt klen, språkligt sett. Men Eksjö och dess omgivning är verkligen besöksvärda, det har han alldeles rätt i. Hade han haft lite författartalang borde han själv kunnat skriva ihop något om Hamilton, för om honom finns mycket att berätta.

Så här är det: Vid krigsutbrottet 1914 var H ryttmästare vid Livgardet till häst, K 1. Han ville delta i kriget på tysk sida, ansökte om avsked ur tjänsten och fick det beviljat, vilket inte var helt lätt, då varken regeringen eller kung Gustaf V normalt tillät avsked för tjänst i främmande arméer.

Han stred mot ryssarna först i vad som i dag är Polen, senare tillsammans med österrikisk-ungerska trupper under mycket svåra förhållanden i ställningskriget i Karpaterna. Han blev lindrigt sårad i en arm och drabbades därtill av en allvarlig magsjukdom, som krävde några månaders sjukhusvård. Därefter stred han som bataljonschef i gränstrakterna av

nuvarande Vitryssland och Ukraina.

I början av 1918 var hans förband under någon månad förlagt till Zossen söder om Berlin, och därefter ingick hans förband i den tyska expeditionskåren till Finland. I maj 1918, när det finska kriget var slut, återvände H till Tyskland och fick befäl över ett kavalleriregemente från Königsberg. Regimentet befann sig då i södra Ukraina med uppgift att upprätthålla någorlunda ordning i detta mycket turbulenta område. I det nu självständiga Ukraina stred röda och vita ryska och dessutom inbördes fientliga ukrainska styrkor.

Efter den tyska kapitulationen, november 1918, lyckades H föra hem sitt regemente till Königsberg. Det var en anmärkningsvärd prestation. Avståndet var över 100 mil fågelvägen, vädret uruselt med snöstormar och svår köld, flera broar sprängda av andra retirerande förband, talrika anfall av ukrainska frikårer och hotande disciplinupplösning till följd av bolsjevikisk agitation, något som H motverkade genom att själv uppmuntra tillsättande av soldatråd. H led svårt av dysenteri, något som han förstås inte var ensam om under dessa förhållanden.

Den 22 februari 1919 marscherade regimentet in i Königsberg under paradmässiga former, sedan man gjort halt utanför staden och ägnat en dag åt persedelvård.

H blev rikligen dekorerad och föremål för stora hyllningar, och hans berömmelse i Tyskland höll i sig. 1929 blev han utnämnd till adjutant hos den landsflyktige kejsaren Wilhelm II. 1939 blev han hedersmedborgare i Königsberg och hedersgeneral i Wehrmacht.

Sin militära karriär slutade H som chef för Smålands Husarer. Han var deras siste chef. Regimentet lades ner den 31:e december 1927.

H var född 1869 och dog 1947.

Och tobaken då? I Tyskland fick han sig hemifrån tillsänt olika sorters tobak, som han komponerade till en egen blandning, som blev populär och började saluföras av Tobaksmonopolet.

Gyllenskalp